

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 104/2021-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. februára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Miroslava Duriša a Roberta Šorla (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Petrom Frankom, advokátska kancelária s. r. o., Popradská 82, Košice, v mene ktorej koná advokát JUDr. Peter Franko, PhD., pre namietané porušenie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3 Co 303/2018 z 30. septembra 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. novembra 2020 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou sa domáha

zrušenia napadnutého rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“), ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 13 C 207/2008 zo 6. mája 2015, o zamietnutí návrhu na určenie, že v návrhu špecifikované nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom otcovi sťažovateľky.

2. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti spochybňuje posúdenie добromyseľnosti žalovaných pri nadobudnutí sporných nehnuteľností pri dražbe zo strany krajského súdu. Podotýka, že krajský súd rozhodoval vo veci opakovane po tom, čo jeho predošlé rozhodnutie zrušil Najvyšší súd Slovenskej republiky a zaviazal ho posúdiť otázku добromyseľnosti žalovaných. Podľa sťažovateľky krajský súd túto otázku posúdil nedostatočne a nesprávne, keď nezohľadnil všetky rozhodujúce okolnosti, ktoré viedli k exekučnému konaniu a udeleniu príklepu na dražbe, a to vrátane okolností podpísania tomu predchádzajúcej zmluvy o pôžičke, a ktoré svedčia o účelovosti jednotlivých krokov a aj o nedostatku добromyseľnosti nadobúdateľov. Krajský súd tak nespravodlivo uprednostnil vlastnícke právo vydražiteľov pred vlastníckym právom pôvodných vlastníkov, ktorý o nehnuteľnosť prišli v dôsledku podvodného konania.

3. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti ústavnému súdu oznámila, že proti napadnutému rozsudku krajského súdu podala aj dovolanie, pričom ústavnú sťažnosť podáva z dôvodu právnej istoty. Možnosť podania sťažnosti aj proti rozhodnutiu krajského súdu a zachovanie lehoty sťažovateľka odvodzuje z § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a z ustálenej judikatúry ústavného súdu – I. ÚS 169/09, I. ÚS 69/2010 alebo II. ÚS 91/2011.

4. Vzhľadom na to, že ústavná sťažnosť pôvodne pripadla sudcovi spravodajcovi Ladislavovi Duditšovi, ktorý bol z rozhodovania veci uznesením sp. zn. I. ÚS 554/2020 z 8. decembra 2020 vylúčený, bola vec v súlade čl. III bodom 1 písm. c) a d) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 v znení dodatku č. 1 a 2 dňa 10. decembra 2020 pridelená na prejednanie novému sudcovi spravodajcovi Robertovi Šorlovi. Príslušnosť IV. senátu zostala v súlade s § 47 ods. 2 zákona o ústavnom súde zachovaná.

II.

5. Podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania môže ústavný súd uznesením odmietnuť návrh na začatie konanie, na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc.

6. Sťažovateľka proti napadnutému rozsudku podala 27. novembra 2020 súbežne s ústavnou sťažnosťou dovolanie, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že povinnosť vyčerpať všetky dostupné prostriedky zahŕňa nielen povinnosť tieto prostriedky uplatniť, ale aj vyčkat' rozhodnutia príslušného orgánu o nich. Prijatím sťažnosti na ďalšie konanie v tejto fáze by došlo k vzniku ústavne neakceptovateľného stavu, keď by v zásade o rovnakej veci rozhodovali paralelne viaceré orgány súdneho typu – najvyšší súd a ústavný súd (medzi mnohými II. ÚS 393/2014, IV. ÚS 420/2011, III. ÚS 114/2010, I. ÚS 169/09, I. ÚS 289/09). Išlo by o nežiaduci stav, pretože by mohol viesť k rozdielnym rozhodnutiam v rovnakej veci, čo by malo negatívne (a len obťažne odstrániteľné) dôsledky na právnu istotu, ktorá tvorí integrálnu súčasť princípov právneho štátu.

7. O námietkach sťažovateľky sa rozhoduje v konaní o jej dovolaní, a preto na prerokovanie jej ústavnej sťažnosti ústavný súd nemá právomoc, čo je dôvodom na odmietnutie jej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2021

Libor Duľa
predseda senátu